

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24418

гр. София, 21.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав, в закрито заседание на 21.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **11898** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 213а, ал.3 от Административно-процесуалния кодекс и чл.83, ал.2 от Гражданския процесуален кодекс.

Постъпила е искова молба вх.№ 636/09.01.2019 г. по описа на Административен съд-София град (наречена Жалба), подадена от Е. Д. М., ЕГН: [ЕГН], срещу Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" в Министерството на правосъдието, с която е предявен иск за присъждане на обезщетение в размер на 50 000 лв., за причинени на ищеца неимуществени щети за периода от 13.06.2015 г. до 10.01.2018 г. чрез изтезание, поставяне в нечовешки и унижителни условия за живот в застрашена среда, нарушение на правото на ЕС - неизпълнение от ответника на задълженията по чл.1, 3, 14, 17, 18, 53 от ЕКЗПЧОС, чл.1, 4, 20, 21, 53 и 54 от Хартата на ЕС, чл. 2, 3, 4, 5, 6, 9 от ДЕС, чл.18, 20, 67, 82, § 2, т.Б от ДФЕС.

С Решение № 10979 от 05.07.2024 г. Съдът е отхвърлил иска; осъдил е ищеца да заплати на ГД "Изпълнение на наказанията" при Министерство на правосъдието юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.; осъдил е ищеца да заплати по сметката за депозити на вещи лица на АССГ разноски по делото в размер на 1 164,78 лв.

Срещу така постановения съдебен акт е подадена касационна жалба от Е. Д. М. С касационната жалба касаторът е поискал да бъде освободен от държавна такса и да му бъде предоставена правна помощ, като е заявил, че не разполага със средства да заплати държавната такса. Искането за предоставяне на правна помощ е мотивирал с това, че той не е юрист и не разбира нищо. В тази връзка е представил декларация по чл.83, ал.2, т.2 от ГПК, в която е заявил, че е женен, намира се в лошо здравословно състояние, не притежава недвижимо имущество, притежава лек автомобил, не притежава влогове, няма никакви доходи, издържа непълнолетно лице, съпругата му няма доходи.

Съдът намира за неоснователно искането за освобождаване от държавна такса.

Изискана е справка от Агенция по вписванията – Имотен регистър, в която е отразено, че ищецът притежава j ид.ч. от поземлен имот в [населено място], [улица] идентификатор 37798.505.217, с площ от 1 378 кв.м и сгради с площ от 14 кв.м, 102 кв.м, 25 кв.м.

Съдът, като прецени удостоверените с представената декларация и справка обстоятелства, намира, че не може да се направи извод, че ищецът е материално затруднен по начин, че няма възможност да изпълни изцяло или частично установеното със закон задължение за внасяне на държавна такса за водене на делото и да е възпрепятстван да упражнява процесуалните си права по делото. От представените данни е видно, че разполага с право на собственост върху идеални части от недвижим имот. Наличието на недвижим имот и МПС, които биха могли да послужат на ищеца като източник на доходи, е пречка да се приеме, че същият не разполага със средства за заплащане на държавна такса. Размерът на държавната такса не е непосилен за ищеца.

Поради това Съдът намира, че не са налице предпоставките, визирани в чл.83, ал.2 ГПК ищецът Е. Д. М. да бъде освободен от внасянето на държавна такса по производството.

Съдът намира за неоснователно искането за предоставяне на правна помощ.

Разпоредбата на чл.23, ал.3 от Закона за правната помощ предвижда по административни дела правна помощ да се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи Съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение, като вземе предвид: доходите на лицето и на неговото семейство; имущественото състояние, удостоверено с декларация; семейното положение; здравословното състояние; трудовата заетост; възрастта; други констатиранни обстоятелства. Представените от Е. М. доказателства не обосновават по несъмнен начин, че той не разполага със средства за заплащане на адвокатско възнаграждение, тъй като притежава недвижим имот.

Освен изложеното, според чл.23, ал.1, ал.2 ЗПП системата за правна помощ по чл.21, т.3 от същия закон (процесуално представителство) обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита или представителство, както и случаите, когато страната по гражданско или административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това.

За да бъде предоставена правна помощ, е необходимо, освен страната (жалбоподател/ищец) да желае това и да не разполага с финансови средства да ангажира адвокат, интересите на правосъдието да изискват осъществяване на процесуално представителство, посредством адвокат. Определените от закона три предпоставки са в кумулативна връзка и за конкретния случай последното изискване не е изпълнено. Няма данни какво налага назначаването на такъв представител и какви интереси на правосъдието го изискват.

В тази връзка Съдът констатира, че по настоящото дело е проведено с.з. на 11.04.2024 г. В това заседание, в което ищецът се е явил лично и с процесуалния си представител адв.Ю., е даден ход на делото по същество, като са открити устните състезания между страните. От протокола за указаното с.з. е видно, че в качеството си на ищец по делото, Е. М. лично е изнесъл обстойна и съдържателна пледоария, в която със завидна лекота, без да прави справка с текста на нормативни актове, е цитирал значителен по обем текстове от Европейската конвенция за защита правата на човека

и основните свободи, Международния пакт за граждански и политически права, Конституцията на Република България, Договора за Европейския съюз и Хартата на ЕС. Позовавал се е на решения на ЕСПЧ, относими към предмета на делото. В пледоарията си М. е подложил на задълбочен анализ относимите правни разпоредби, демонстрирал е превъзходно боравене с такива принципи и институти на правото като непозволено увреждане, претърпяване на неимуществени вреди, кумулация на увреждащи фактори, приоритет на международното право пред вътрешното, дерогация на правото. Показателен е обемът на изложените от него правни съображения с хода на устните състезания по указаното дело: две и половина страници от съдебния протокол. Процесуалното поведение на Е. М. налага извода, че той и самостоятелно се справя отлично с предмета на доказване, ангажиране на доказателства, анализ и преценка на приложимите нормативни разпоредби на българското и международното право. Той проявява висока степен на подготвеност по искиви съдебни дела и годност самостоятелно и активно да води процеса от свое име. Това налага извода, че той ни най-малко не се нуждае от правна помощ, доколкото и без нея адекватно води защитата на своите права и законни интереси с активни процесуални действия, доказателствени искания и пледиране при откритите устни състезания.

С оглед предмета на делото адвокатската защита не е задължителна по силата на закона и не е необходима, за да може ищецът сам да организира защитата си по настоящото дело, още повече, че същият ищец е автор на няколко десетки искиви молби със сходен предмет, но визиращи различни периоди от време. С оглед на всичко изложено дотук следва да се приеме, че в случая на ищеца не следва да се предоставя правна помощ.

Така мотивиран, Съдът

О П Р Е Д Е Л И

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца да бъде освободен от държавна такса за подадената касационна жалба против Решение № 10979 от 05.07.2024 г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за предоставяне на правна помощ за касационното производство.

ОСТАВЯ касационната жалба **БЕЗ ДВИЖЕНИЕ**.

УКАЗВА на касационния жалбоподател в 7-дневен срок от получаване на съобщението и препис от настоящото разпореждане да внесе държавна такса по сметка на Върховния административен съд в размер на 5, 00 лв. (пет лева), като представи в същия срок вносен документ за това.

УКАЗВА на касационния жалбоподател, че при неизпълнение на указанията в посочения от Съда срок, касационната жалба ще бъде върната.

Препис от определението да се връчи на ищеца лично в Затвора-гр.София.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: